

Megjött... Itt van, és még mindig alig hiszem el! Négy év és három hónap munkája testesül meg ebben a féltéglá vastagságú regényben (736 oldal!), szigorú értelemben véve életem első történelmi regényében, a [Non nobis, Domine egykötetes kiadásában](#), amit most már a kezemben szorongatok, és újból-újból, mintegy céltalanul fellapozok. Szagolgom, tapogatom, nézegetem, szinte már szerelmes vagyok belé. Nem azért, mert én írtam, elvégre nem ez az első könyvem, hozzászoktam már ehhez az érzéshez. Sokkal inkább azért, mert több mint négy évem van benne. Benne vagyok én magam, a mindennapjaim: barátok, felemelő pillanatok, csalódások, tanulságok, új és régi dolgok, érzelmek és fásult pillanatok. Egy színes-ízes szelet az életemből. Rám lehet fogni, hogy romantizálok, idealizálok, mégis azt mondom: az érzéseket, melyek most bennem kavarnak, nagyon nehéz leírni. Talán lehetetlen is.

[BŐVEBBEN A SZERZŐ BLOGJÁN, IDE KATTINTVA!](#)